

«På Norsktoppen»

Informasjonsmagasin for Lebesby kommune • Årgang 7 - Nr. 4 - 2010

«På Norsktoppen»

Så har vi tilbakelagt nok et innholdsrikt år på godt og vondt. Den største happeningen for kommunen i 2010 var sannsynligvis lyssettingen av Finnkirka. På sikt kan dette få veldig stor betydning for kommunen - ikke minst i reiselivssammenheng. Men også andre reiselivsprosjekter får oppmerksomhet. Striptinds havfisketilbud er kåret til den mest spennende hurtigruteutfarten. I årets siste Norsktoppen kan du også lese om kommunens elever som er blant landets beste i lesing - og som gjør oss alle stolt. Gratulere, og en riktig god jul og et godt nytt år til alle våre lesere.

Ingebjørg, Toril, Hege og Øystein

ingebjorg.liland@lebesby.kommune.no
Telefon 482 53 196
oingila@hotmail.com
Telefon 975 81 812

Vil du abonnere på magasinet?

««På Norsktoppen»» blir delt ut gratis til alle som bor i kommunen.

Andre kan abonnere?

Abonnementprisen for 4 nr. er kr 250,-

Send giro til:

Lebesby kommune,
Kulturkontoret,
Postboks 38,
9790 Kjøllefjord.

Bankgiro:

4961.72.00235

og merk den:

«Abonnement «På Norsktoppen»».

Forsidefoto:

Øystein Ingilæ

Trykk: Trykkeriservice AS,
9711 Lakselv
www.trykkeriservice.no

Omstillingsplaner

En av de hyggelige tingene med å være ordfører i Lebesby kommune, er kontakten med både innbyggere og utflyttere. Mange er flinke til å gi tilbakemeldinger på ting som er bra, og ikke fullt så bra i kommunen vår. Jeg får stadig tilbakemeldinger på at vi for tiden har for få sykehjemsplasser. Og selv om vi for 5 år siden var i havn med investeringer for ca. 76 mill. på sykehjem og omsorgsboliger, ser vi allerede nå at kapasiteten er liten. Den nasjonale eldrebølgen merkes også i vår kommune. De ansatte innenfor helsesektoren gjør en kjempejobb! Det er de, i likhet med pasienter og pårørende, som merker kapasitetsutfordringen på kroppen i hverdagen. Jeg håper at vi klarer å komme med tiltak og investeringer de neste årene som vil gjøre situasjonen på helse bedre.

Mange skryter av det allsidige næringslivet vi har i kommunen vår. All honnør til næringsaktørene som står på og tilbyr varer og tjenester til innbyggerne våre. Men vi som innbyggere har også et ansvar for at tilbudet skal bestå. Vi må benytte oss av det lokale næringslivet. I Kjøllefjord merker en stadig at folk fra andre kommuner kommer hit og skryter av tilbudet som finnes her. I både Lebesby, Kunes og Veidnes er det lokale som driver nærbutikk. I slike små samfunn er butikken

Ordførerens side

» ... Mange skryter av det allsidige næringslivet vi har i kommunen vår.

et viktig tjenestetilbud og en verdifull møteplass for innbyggerne. Det er ofte slik at viktigheten av alle disse tilbudene ikke merkes helt før det plutselig er borte.

Desembermåneden er ensbetydende med budsjettbehandling for oss politikere. Neste års budsjett blir vedtatt av kommunestyret 20. desember. Som ordfører har jeg et ønske om at den politikken vi fører skal medvirke til trygghet og et godt tilbud til både unge og eldre i kommunen. Men dessverre er det slik at en som lokalpolitikere må gjøre en del valg som en innerst inne ikke ønsker. Det er ikke alltid like morsomt å måtte ta de vanskelige valgene, men like fullt er dette nødvendig. Lokalpolitikken handler om å forvalte kommunens

inntekter på en best mulig måte i dag, i morgen og i fremtiden. Men jeg tror at selv om vi kanskje må foreta noen vanskelige kutt i neste års budsjett, så bor vi i en kommune full av muligheter.

Desembermåneden er en aktiv måned for mange. Aktiviteter i våre kulturbygg, juletreff, skoleavslutninger, lysmesser og forberedelser til jul. Mye som skal gjøres på kort tid. Men det er samtidig viktig å huske på at vi må sette av tid til hverandre, ettertanke og refleksjon.

Til slutt vil jeg ønske alle en riktig god jul!

Brødrene Ray og Jan Paulsen synes det er kjempespennende å jobbe i Villa Arctic. I januar er selskapet klar til sin første slakting av laks fra Laksefjord. (Foto: Øystein Ingilæ)

Villa fosser fram

AV ØYSTEIN INGILÆ

I januar er Villa Arctic klar til sin aller første slakting av laks fra Laksefjord.

- Vi er endelig klar til å kunne gjennomføre uttak fra Eidsfjorden og Mårøyfjord, sier administrerende direktør Dharma Rajeswaran til Norsktoppen.

Til sammen skal det hentes ut 3.000 tonn laks fra lokalitetene - som skal slaktes i Hammerfest.

- For Villa Arctic er dette en viktig milepæl for vår satsing i regionen, sier Villa-sjefen.

Torskefjord

Selskapet satser for fullt i Lebesby

kommune. Neste år skal de blant annet sette ut 1,2 millioner smolt i Eidemolla i Torskefjorden, som blir den tredje lokaliteten Villa-gruppen tar i bruk i kommunen. I tillegg har de søkt om ytterligere to nye lokaliteter. Den ene er ved Nordmanseth-holmen og den andre i Oksevåg.

- Vi har gjennomført undersøkelser her som viser at disse er velegnet til oppdrett, sier Rajeswaran.

Han håper på en rask avklaring i forhold til disse lokalitetene, for selskapet har nemlig satt som mål å benytte seg av sju konsesjoner i Lebesby kommunen innen utgangen av 2012.

Flott arbeidsplass

Flere fra nærområdet har allerede fått seg gode jobber i Villa Arctic. Blant dem er brødrene Ray og Jan Paulsen som har fått faste stillinger i selskapet.

- Foreløpig jobber vi på anleggene i Sør-Varanger. Men neste år skal vi flyttes til Laksefjord, forteller brødrene. De stortrives i selskapet og arbeider turnus med to uker på og to uker av.

Snittalderen på fiskere går ned

Det er nå registrert 52 fiskere på blad B i Lebesby kommune, og snittalderen er 46 år. Snittalderen var i 2006 på 50 år, så dette er en gledelig utvikling. Rekruttering til fiskeflåten er et viktig tema som også skal diskuteres i et eget fiskeriseminar 8. desember, arrangert av Lebesby kommune ved omstillingsprosjektet LiV – Lebesby i Vekst.

Vil du utvikle din bedrift?

Omstillingsprosjektet LiV – Lebesby i Vekst – ønsker å tilby lokalt næringsliv å delta i bedriftsutviklingsprogram. Har du idéer om nye produkter, nye markeder eller planer som kan bedre lønnsomheten i din bedrift, ta kontakt med prosjektleder for LiV – Toril Svendsen.

Mangler du julegaveidéer?

Julegavetips 1: Kjøp et aksjebrev i Finnkirka AS! En aksje koster kr. 200, og pengene kan settes inn på konto 4910.13.85778. Deretter vil du få tilsendt aksjebrevet. Det er til nå solgt folkeaksjer (b-aksjer) for kr. 14.400. Julegavetips 2: Kjøp en Visit Nordkyn t-skjorte på Hotel Nordkyn eller hos Lystfisker'n. Den finnes i flere farger og med ulike varianter av logoen, og koster kr. 299.

Møte med Aker

Lebesby kommune skal møte Aker Seafoods v/konsernsjef Thomas Farstad og Norway Seafoods AS v/Johannes Palsen i Oslo den 10. januar. Tema for møtet er orientering om driften på Nordkyn i 2010 og planer for 2011. Lebesby kommune ønsker også å drøfte mulige utviklingsprosjekter for anlegget i Kjøllefjord. De som reiser fra kommunen er Stine Akselsen, Harald Larssen og Toril Svendsen.

Profilert nasjonalt

◀ Toril Svendsen fortalte de 150 deltakerne om positiv utvikling innenfor fiskeflåten, oppdretts- og smoltnæringen og i reiselivet.

har signalisert at Lebesby sannsynligvis får beholde statusen som omstillingskommune i to år til.

Utviklingsavdelingen avholder i disse dager møter med lokalt næringsliv, hvor vi blant annet ber om innspill til hva omstillingsarbeidet bør fokusere på i fortsettelsen. Vi tar gjerne imot innspill fra Norsktoppens lesere også. Ta kontakt med prosjektleder for LiV Toril Svendsen, eller utviklingsleder Hege Johansen om du har noe på hjertet i denne sammenheng!

På film

Omstillingskonferansen ble arrangert av Innovasjon Norge, Kommunal- og regionaldepartementet og Distriktsenteret. Sistnevnte har lagt ut film av alle presentasjonene, deriblant Toril Svendsens, på sin hjemmeside www.distriktsenteret.no (under «Tema» og «Omstilling»).

Kommunen advarer mot mating av rev. Dette er ville dyr som ikke har noe i tettbebyggelsen å gjøre.

Advarer mot fôring av rev

Kommunen har den senere tiden mottatt meldinger fra bekymrede innbyggere om at mer eller mindre tamme rever går rundt i bygda med både pølse og pizza i kjeften. Dette tyder på at enkelte bevisst mater reven.

Det er et typisk atferdsmønster at rev som mates fort blir halvtam og tar seg til rette i boligområder.

Det er ikke naturlig at reven skal vandre upåvirket mellom husene, og for enkelte skaper dette frykt og usikkerhet.

Selv om enkelte oppfatter det som hyggelig å ha en tam rev i nærområdet vil vi oppfordre alle om å ikke gi reven mat. Etter hvert vil den da sannsynligvis trekke ut fra sentrum og ut i naturen der den hører hjemme, heter det i en melding fra kommunen.

AV HEGE JOHANSEN

Utviklingsavdelingen deltok i oktober på en nasjonal omstillingskonferanse i Stjørdal. Tre kommuner i landet, Måløy, Meråker og Lebesby, var blitt bedt om å dele erfaringer fra omstillingsarbeidet.

Prosjektleder for omstillingsprosjektet LiV (Lebesby i Vekst) Toril Svendsen holdt innlegg for de 150 deltakerne, og viste blant annet til

en positiv utvikling innenfor fiskeflåten, oppdretts- og smoltnæringen og innen reiseliv. Visit Nordkyn og belysningen av Finnkirka ble særlig trukket frem.

Bolyst og trivsel

Hun roste også omstillings- og utviklingsarbeidet som gjøres av aktørene innenfor fiskeri, reiseliv og jordbruksnæringen. Bolyst- og omdømmearbeidet ble også nevnt som viktig for å skape trivsel, tilflytting og rekruttering til lokalt arbeidsliv. Samtidig pekte hun på utfordringene

det skaper å jobbe for utvikling og vekst i en utkantkommune, der statistikken stadig peker i feil retning.

Tilbakemeldingen fra tilhørerne var svært positiv, og spesielt film-innslaget om belysningen av Finnkirka vakte begeistring.

God tilbakemelding

Konferansen bekreftet ellers at mye gjøres riktig i utviklingsarbeidet i kommunen, samtidig som vi fikk tips og idéer til hvordan arbeidet kan forbedres ytterligere. Det kommer godt med når fylkeskommunen nå

Fergekaiene i Kalak og Kifjord

Lebesby kommune overtok tidligere i høst kaiene i Kalak og Kifjord. Det ble ganske umiddelbart igangsatt utbedringsarbeid i Kalak der man nå har bygd nye fendervegger og kuttet ned en vegg slik at begge sider av kaia nå kan benyttes. I tillegg er det montert nye ledere. Nytt kaidekke vil bli lagt neste sommer. I Kifjord vil det også bli foretatt noen utbedringer.

Bruken av idretts- og svømmehallen

Lebesby kommune har igangsatt et arbeid med å gjennomgå rutine for bruk av svømme- og idrettshallen i Kjøllefjord. Blant annet ønsker man å kvalitetssikre inntektene samt å se på om vi har gode nok rutiner for hvem som har tilgang til byggene.

Melkekvoter

Kvotene i Lebesby ble utvidet med totalt ca 20-tonn i 2010. Viggo Myhre fikk kjøpt ca 6,5 tonn mens Gudmund Løkke kjøpte ca 13,5 tonn.

«Kom hjem»-treff før jul

Lebesby kommune arrangerer treff for elever, studenter og andre som kommer hjem på juleferie i år. Treffene arrangeres på Lebesby bygdetun den 21. desember, og på Hotel Nordkyn i Kjøllefjord den 22. desember. Se oppslag og kommunens nettside for nærmere informasjon.

5. klasse

Øverst fra venstre: Kim Abel, Maiken, Anita, Benjamin, Peter, Marcus, Anna Julie, Martine, Sanna og Tine. Nederst fra venstre: Agnete, Henriette, Atte, Elias, Brikt, Thomas og Carolyn. 2 elever mangler på bildet.

8. klasse

Øverst fra venstre: Maja, Richard, Steffan, Brian, Mads, Fredrik, Sander, Sebastian P., Steffen, William, Sebastian J., Levi og Øyvind. Nederst fra venstre: Karoline, Maiken, Martine, Maryanne, Mathilde, Sade, Frida og Karina. 1 elev mangler på bildet.

9. klasse

Gunnar, Linda, Vebjørn, Marie, Sondre, Rolf Daniel, Caroline, Johannes og Jonas. 2 elever mangler.

Foto: Hanne Oien

Blant landets beste

AV ØYSTEIN INGILÆ

Niende klassen i Kjøllefjord er blant landets beste i lesing - og ligger himmelhøyt over landsgjennomsnittet.

På de nasjonale prøvene oppnådde klassen nemlig et snitt på 4,4 av 5 mulige poeng. Det er et helt poeng over gjennomsnittet for de andre niendeklassingene i Finnmark som endte på 3,4 poeng, og hele 0,9 poeng over landsgjennomsnittet som var på 3,5 poeng.

Kommunen sett under ett, har heller ikke noe å skjennes av. For generelt ligger skolene på eller over landsgjennomsnittet både i lesing og engelsk som også har vært gjenstand for nasjonale prøver.

Kjøllefjord skole er til gjengjeld i en klasse for seg, noe opplærings sjef Olaf Terje Hansen tror kan forklares med en stabil lærerstab.

Men samtidig har det vært fokusert målrettet på lesing over en lengre periode. Blant annet med den såkalte lesefresen. Dette har utvilsomt heist elevene opp flere nivåer, og har sørget for at Kjøllefjord-elevene er

blant landets aller beste.

Resultatene har forøvrig vært behørig feiret i klassene, med saft, kaker og mange godord til elevene. For det er ikke bare elevene som er fornøyde. Også lærerne har all grunn til å være stolt av elevene.

Rektor Anja Elvestad sier at de imidlertid ikke skal hvile på laurbærene.

- Det er viktig å jobbe jevnt og trutt – skippertaks løsninger er lite egnet hvis man skal oppnå gode resultater! Skal man bli gode på noe, må man øve, sier hun.

Her er resultatene:

Gjennomsnitt for 5. kl. Her er det mulig å oppnå 3,0 i snitt.

	Kjøllefjord skole	Lebesby kommune	Finnmark fylke	Nasjonalt
Engelsk	2,0	-	1,8	2,0
Lesing	2,0	-	1,9	2,0

Gjennomsnitt for 8. kl. Her er det mulig å oppnå 5,0 i snitt.

	Kjøllefjord skole	Lebesby kommune	Finnmark fylke	Nasjonalt
Engelsk	3,2	3,0	3,0	3,0
Lesing	3,4	3,3	3,1	3,1

Gjennomsnitt for 9. kl. Her er det mulig å oppnå 5,0 i snitt.

	Kjøllefjord skole	Lebesby kommune	Finnmark fylke	Nasjonalt
Lesing	4,4	4,1	3,4	3,5

For- nøyd Brian

Hva synes du om de nasjonale prøvene?

- De er helt ok, og det er fint at vi scorer bra.

Hvilken prøve synes du var vanskeligst?

- Jeg synes lesinga var vanskeligst.

Hva synes du om oppmerksomheten og feiringa av prøvene i etterkant?

- Det burde vært sånn hele tiden!

Det var stor interesse da fiskerieringa ble diskutert.

Ordfører Stine Akselsen.

Vi skal satse videre på fiskeri

AV TORIL SVENDSEN

Hvordan skal vi øke rekrutteringen til fiskeflåten fremover? Og hvordan kan vi

bli et mer attraktivt fiskevær for fremmedflåten? Dette var to sentrale spørsmål da blant annet fiskere, industrien, politikere, skolen og utviklingsavdelingen møttes til strategisamling.

Møtet ble arrangert av Utviklingsavdelingen og omstillingsprosjektet LiV – Lebesby i Vekst. Om lag 25 stykker deltok på strategisamlingen, som ble innledet av ordfører Stine Akselsen. Hun pekte på den historiske utviklingen som har vært

i antall båter, ansatte i industrien og landet råstoffkvantum i Kjøllefjord. Det er grunn til bekymring over utviklingen, samtidig som det er viktig å glede seg over de lyspunktene som er i forhold til nyrekruttering til næringa. Flere yngre fiskere er nå registrert på blad B, og snittalderen er derfor redusert fra 51 til 46 år det siste året.

Vi trenger flere fiskere

For å belyse ulike utfordringer med rekruttering, var flere invitert til å holde innlegg, blant annet leder av Kjøllefjord Fiskarlag, Tor Petter Krogh. Forsamlingen fikk også se film fra ungdomsfiske i Gamvik kommune og Øyvind Berg orienterte om hvordan ordningen hadde fungert. Det var også til stor inspirasjon å høre hvordan «rekrutt» Daniel Lauritsen trives med å være fisker. Samtidig byr næringa på mange utfordringer, både når det gjelder reguleringer, størrelse på

fartøy, finansiering, tilgang på kvoter, kontakt med skoleverket og det generelle omdømmet.

Av konkrete innspill som kom frem under gruppearbeidene var det flere som både kommunen og fiskarlaget kan gripe tak i: konkrete opplegg i skolen, for eks sikkerhetskurs, arrangere fiskeridager, snakke positivt om næringa, lokal kvotebank til unge fiskere og ungdomsfiske i Lebesby kommune.

Kjøllefjord som attraktivt fiskevær

Det andre hovedtemaet var hvordan vi kan gjøre Kjøllefjord enda mer attraktivt for fremmedflåten. Målet er å få mer råstoff på land og holde en jevn sysselsetting i industrien. Vi fikk høre hvordan Kjell Ovesen, linefisker fra Gravdal, trives i Kjøllefjord. Havna er blitt veldig bra, og det er kort vei til fiskefeltene og fisk hele året. Det er også veldig bra at Aker Seafoods har in-

vestert i sløyelinje i mottaket, slik at fiskerne slipper å sløye på havet. Men han hadde opplevd at fiskere med større båter ikke ville komme hit på grunn av dårlige boforhold. For øvrig fikk både befolkningen og servicenæringa skryt for at de er hjelpsomme og stiller opp om det skulle være noe. Administrerende direktør i Norway Seafoods, Johannes Palsson holdt også innlegg og orienterte om behovet for råstoff på Nordkyn, og om hvordan de skal jobbe fremover for å få mer råstoff på land.

Det ble også under dette temaet holdt gruppearbeid, og flere pekte på viktige punkt å gripe fatt i: bedre boforhold for fiskere og familiene deres, god service og konkurransedyktig pris hos fiskerkjøperne, mulighet for å ta opp båtene på slippvogna, en god velferd og møteplass og et større bunkersanlegg er nødvendig om man vil tiltrekke seg større båter. Den gode havna bør vi reklamere mer for, og en annen positiv ting som ble trukket frem var fiskerikontoret i Kjøllefjord, hvor man kan få hjelp til alle slags formaliteter og søknader.

Utviklingsavdelingen og LiV-prosjektet vil ta innspillene med seg i det videre arbeidet. Et forslag gikk på å danne en arbeidsgruppe som kan jobbe videre med planlegging av ulike tiltak, og det kan være bra å få ulike syn på hvilke saker som bør prioriteres fremover. Vi håper

på omstillingsstatus i to år til, da vi fortsatt vil få ekstra ressurser tilført for å drive med næringsutvikling. Uavhengig av det, er dette veldig viktige tema å jobbe videre med,

både for politikere, administrasjonen og for næringa selv er det mange ting å gripe fatt i.

Folketallsøkning på Veidnesklubben

Fra venstre: Gunhild, Trond og Sofia. Kjell Gunnar måtte ut å kjøre brøytebil og er derfor ikke med.

AV RAKEL LØKKE

Året 2010 har på mange måter vært positivt for Veidnesklubben - men det beste er folketallsøkningen vi har hatt.

Vi har en netto økning på sju personer siden mai, og dette må vi bare være stolte over.

I ei tid hvor de fleste bygdene opplever fraflytting er vi blant de heldige som opplever tilflytting -

noe som selvfølgelig gir ringvirkninger på mange områder.

Styrker bygda

Dette er med på å styrke grunnlaget for blant annet post og butikk, men

der er flere som merker tilflyttinga på en positiv måte.

Noen av disse personene er Gunhild og Trond Eriksen, som for øvrig gifta seg her i kirka på Veidnesklubben i september. Sofia og Kjell

Gunnar Løkke har også etter fem år i Sverige valgt å flytte tilbake til bygda.

Etter at Erik Hansson som var kommunens vedlikeholdsmann i nesten 25 år ble syk og døde i sommer, er det Trond som har overtatt denne jobben. Sofia har et engasjement gjennom kommunen i hjemmetjenesten, og vi ser at behovet er absolutt til stede for dette. Det er kommet forslag om å opprette fast stilling her på Veidnesklubben, og dette skal avgjøres i desember - men vi regner med at det går i orden siden dette er en lovpålagt tjeneste.

Vi vil i neste nummer presentere disse personene mer, hvem de er og hva de gjør - og vi håper på flere bilder med resten av innflytterne.

Aktiviteter

Ellers er det en del ulike aktiviteter som foregår i bygda og på bygdehuset. Hver torsdag møtes vi til hobbykvelder og mandag, onsdag, torsdag og fredag er det trimming på nyinnkjøpte treningsapparater i klasserommet.

Vi venter på nok snø slik at vi kan få kjørt opp skiløype, men det ser ut til at kong Vinter lar vente på seg enda.

19. desember samles vi til adventssang i kirka med julegrøt og gløgg - og da synger vi jula inn.

God jul til alle sammen ønskes fra Veidnesklubben.

Veidnesholmen.

Regional vindkraftplan for Finnmark

Finnmark fylkeskommune har startet arbeidet med regional vindkraftplan for Finnmark. Her skal man peke ut områder med gode vindforhold og områder med store og mindre interessenetninger. Planen blir dermed et verktøy for Norges Vassdrags- og energidirektorat (NVE), vindkraftutbyggere, annet næringsliv og Finnmark fylkeskommune. Lebesby kommune deltar i høringsmøter og gir uttalelser underveis.

Tilskudd fra Innovasjon Norge

Næringslivet hjemmehørende i Lebesby kommune er tildelt til sammen kr. 5.762.513 i tilskudd fra Innovasjon Norge pr. november 2010. Av dette utgjør tilskudd til reiselivsbedrifter (inkludert Visit Nordkyn) kr. 3.269.100, fiskeri og flåte kr. 1.187.000 og landbruk kr. 1.306.100. I tillegg er Lebesby kommune innvilget kr. 3.160.000 i omstillingsmidler fra Finnmark fylkeskommune.

Gratis annonsering på kommunens hjemmeside

Trenger du nye arbeidstakere, kan din bedrift annonsere gratis på kommunens hjemmeside. Dersom du har et hus til salgs eller utleie, kan du også få annonsere gratis på kommunens hjemmeside. Ta kontakt med vår web-redaktør Ingebjørg Liland, ingebjorg.liland@lebesby.kommune.no

Har fylt 80 år, men ingen alder

AV ØYSTEIN INGILÆ

Rolf Øien har ingen planer om å pensjonere seg fra fleskegruppa - til tross for at han er 80 år.

- Nei 80 år er ingen alder for oss, ler Ole Harald Larssen som er en av veteranene i fleskegruppa - og som hver tirsdag møter opp i idrettshallen for en runde volleyball.

Viktig

Rolf Øien er helt enig med lag-

kameraten og har ingen planer om å trekke seg tilbake med det første. Så lenge kroppen fungerer akter han å delta så lenge han makter.

Den ukentlige trimmen er nemlig et av ukens høydepunkter. I hvert fall når det gjelder fysiske utskielser. Men i tillegg er fleskegruppa en viktig sosial faktor, særlig i mørketiden hvor den bidrar til at folk kommer seg ut av sofaen.

Ingen spør om alder i fleskegruppa.

Fra venstre: Torberg Lyngedal, Karl Rune Tubez, Peter Berg Mikkelsen, Ole Harald Larssen, Asle Berntsen, Rolf Øyen, Svein Rune Wian, Bård Rasmussen og Bjørn Nilsen.
(Foto: Øystein Ingilæ)

Stort spenn

Da Norsktoppen etter oppfølging fra fleskegruppa tok turen til hallen for å fotografere bygdas litt falmede idrettshelter, hadde ni stykker i aldersgruppen noen og 40 og til 80 år møtt opp.

Med andre ord et stort spenn.

Fiskebåten Ørtind som sammen med Vårliner og Striptind utgjør rederiet Striptind AS, har skapt en turistsuksess med havfisketilbudet.
(Foto: Øystein Ingilæ)

Rett til topps

AV ØYSTEIN INGILÆ

Fiskebåtrederiet Striptind AS ble årets happening for hurtigruteturistene. En undersøkelse blant de reisende viser nemlig at havfiske utenfor kjøllefjord får desidert høyest poengscore over utflukter hurtigruten tilbyr.

Med andre ord kan Jonny Pedersen, Tor Petter Krogh og Frode Lyngedal notere seg en fulltreffer hos turistene, etter at de tidligere i år startet havfisketurer for hurtigrutereisende.

- Klart dette er artig. Vi hadde aldri forventet at det skulle få en slik mottakelse, sier Jonny Peder-

sen som er stolt over tilbudet de kan tilby turistene.

Garantert fisk

Mens hurtigruten går fra Kjøllefjord til Mehamn, tar fiskerne med seg turister om bord i speedsjarkene og ut til fiskefeltene. I løpet av en tur som varer en time og tre kvarter, er fiskerne garantert stortorsk. Og så langt er det ingen turister som har kommet misfornøyd i land - noe som går klart fram i opplevelsundersøkelsen som hurtigruten har gjort. Når turistene kommer i land, blir de kjørt direkte til Mehamn og går om bord i hurtigruten igjen - men da med en helt unik opplevelse med seg videre.

Permanent

Havfisketurene som i år var et prøveprosjekt, blir en permanent hurtigruteutflukt neste år. Fra 15. mai, vil de tre båtene i rederiet hver dag tilby hurtigrutepassasjerene tur ut på fiskefeltene.

Lys på stein.

(Foto: Espen Esp)

Lys på vann.

(Foto Espen Esp)

Uten tittel. (Foto: Levi Jensen)

Vinnerbildene fra fotokonkurransen

Som en del av lyssettingen av Finnkirka ble det tidligere i høst arrangert en fotokonkurranse i Kjøllefjord. Her er resultatet.

Til sammen deltok hele 19 personer med til sammen 42 bilder der en hadde satt lys som tema. Med andre ord var det meget stor interesse for konkurransen, og de aller fleste bildene holdt god standard.

Vi har imidlertid ikke kapasitet til å presentere alle motivene, men nøyer oss her med vinnerbildet i voksenalderen som ble tatt av Hanne Øien samt bildene til Espen Esp som fikk gull og bronse i klassen under 18 år, samt Levi Jensens bilde som oppnådde andreplassen i samme klasse.

Sol på svart himmel.

(Foto: Hanne Øien)

Pradit Myhre i Lebesby med gode julegavetips.

Fristende servering i Dyffjord.

Na Olsen.

Elethe på jakt etter julegaver.

Julemesser kommunen rundt

Driftige kvinner og menn har gjort sitt for å skape julestemning i kommunen i år. Julemesser har blitt arrangert over hele kommunen, og flere står i kø. Her er en rapport fra noen av messene som ble avholdt før Norsktoppen gikk i trykken.

AV HEGE JOHANSEN OG JOHNNY MYHRE

Dyffjord grendelag arrangerte julemesse lørdag 27. november, og kunne friste med det vi våger å påstå var årets mest imponerende julemessemeny. Foruten kaker og julebakst kunne de besøkende meske seg med julegrøt, paier, salater og fristende smørbrød.

I tillegg var det mulig å finne julegaver blant de tre utstillerne som deltok. Gullsmeden Penyamin fra Skjånes bidro med egenproduserte smykker inspirert av lokal kultur og fauna. Unni Jensen solgte strikkevarer, mens Rakel Løkke fra Veidnes

fristet med alt fra egen kunst til lammeskinn fra Veidnes.

Julemessa var dessverre ikke like godt besøkt som tidligere år, og arrangørene bak messa hadde fortjent et langt større publikum. Det regner vi med er på plass igjen til neste år!

Populært i Lebesby

Årets julemesse ble arrangert lørdag 13. november. 12 selgere kunne tilby et mangfold av produkter, blant annet bakverk, strikkeprodukter, smykker, håndlagde kort, malerier, juledekorasjoner, interiørprodukter, Tupperware, Thai-varer, silkeblomster og annet. I tillegg var det kafé med kaker, kaffe, pølser og julegrøt med mandler.

I løpet av noen lørdagstimer var det mer enn 100 mennesker innom. Foruten fastboende i fjorden var det mange fra Nordkyn, Tana og Porsanger som hadde tatt turen til Lebesby. Det ble omsatt for rundt 50.000 og det syntes arrangørene var meget flott.

Initiativtakerne var noen damer som møtes en gang pr. uke på bygdetunet med sine ulike håndverk; strikking, dekor, kort etc. Noen steder vil en jo selge dette og da er det helt naturlig å lage egen julemesse. De takker alle hjelperne som bidro med kaker og annet og de er allerede i gang med å tenke på neste års messe.

Bugnende bord i Lebesby. ►

Julestemning i Kjøllefjord

I Kjøllefjord inviterte dametroppen i turngruppa til håndverksmesse på samfunnshuset lørdag 4. desember. Utstillerne tilbød alt fra strikkevarer og julepynt til leketøy, blomster, fotografier og duodjiprodukter.

I tillegg solgte dametroppen både kaker og middag. Inntektene fra messa skal gå til de spreke damenes tur

til Lausanne i Sveits sommeren 2011, hvor de skal delta på World Gymnaestrada sammen med 20 000 andre gymnaster fra hele verden.

Samtidig med julemessa var det full aktivitet på torget, hvor Lions solgte juletrær, og Røde Kors hadde stand med gløgg, pepperkaker og nissebesøk.

Kjøllefjord har endelig fått eget jentelag i fotball.

Fotball for jenter

Etter flere år uten fotball for jenter er det nå et lag på plass for jenter 13-16 år. De startet opp i høst, trener to ganger i uka og skal stille med pikelag når sesongen starter. De er 16 jenter og trenere er Hege Langås og Linda Persen.

Hanna Kaarby
Marie Rasmussen
Maryanne Bech Klemmetsen
Mathilde Ingilæ
Benedikte Krogh
Lena (Eriksen ?)
Caroline Simonsen
Madelen Pedersen
Sofie Krogh Rasmussen

Martine Persen
Maja Krogh Rasmussen
Maiken Berg
Karina Fredagsvik
Karoline Lyngedal

Elisabeth Pedersen og Emma Pedersen var ikke tilstede da bildet ble tatt.

Christine Koht til Nordkyn

Ungdomssatsing Nordkyn arrangerer «Bli ny dag» og vi har klart å få Christine Koht hit for å holde foredrag!

Koht er et enormt engasjerende, inspirerende og underholdende menneske med en energi man sjelden har sett før. Hun skreddersyr foredrag for oss på Nordkyn, så her er det bare å sette av datoen den 8. februar. Seminaret blir i Mehamn, og vi håper mange tar turen over for å være med.

Bli ny dagen er åpen og gratis for hele befolkningen på Nordkyn, og er et motivasjons og inspirasjonsseminar. Vi

ønsker å sette fokus på trivsel og bolyst her på Nordkyn. Hvordan har vi det og hva kan vi gjøre for å trives bedre? Det vil bli oppfølging etter seminaret for å jobbe videre med temaet, men nå kan vi først bare se frem til et spennende seminar som skal gi oss noen nye tanker på Nordkyn.

En havets mann

AV GULLA NYHEIM GRAMSTAD

Ole Johan Wik er født i Kjøllefjord i 1938. Han har opplevd krigens kaos og evakueringsdrama og konsekvenser. Han husker godt og fortellingene drysser som erter ut av en sekk. Wik dro fra Kjøllefjord i 1979, da utsiktene innenfor fiskeriet skrantet. Før det hadde han gått ett år på Fiskerfagskole i Bodø. Han begynte på sjøen i fraktfart, som styrmann og skipper. Båtene fraktet gods kysten rundt og til Svalbard. Dette har vært hans arbeid inntil han gikk av med pensjon. I 1962 giftet han seg med Magnhild Karlsen fra Gildeskål. Familien bosatte seg på Sandhornøy, hvor Ole Johan har vært aktivt med i nærmiljøet. Han har sittet i kommunestyret, i menighetsrådet, deltatt i en komité for opprettelse av et Eldresenter.

– Det var mye politiske diskusjoner hjemme i Kjøllefjord. De var aktive i foreninger og lag. Det setter sine spor. Faren min fortalte om de harde 1930-årene. Folk var fattige, mange bodde i Trygve Nissens fiskerbuer i Kjøllefjord og i Skjøtningberg, sier Ole Johan.

Ekteparet Wik har fire barn, Eva Marit, Mona Randi, Odd Magne og Margit, og fem barnebarn. Wik er en travel pensjonist som blant annet har vikariert på fraktbåter; og driver med lutefisk-produksjon. Fisken har han selv fanget i sin 25 fots Vikersund sjark. Kjøperne kommer i denne førjuls-tid og skal ha fisken på julebordet. Da er det bare å legge fra seg telefonrøret – intervju får vente.

En institusjon i Kjøllefjord

Hans foreldre var, mor Ragna Jendine Wik, født Hansen og Ole Marius Wik. Faren, kalt Marius, var født i Skjøtningberg og moren i Kjøllefjord. Marius døde i 1986 og Ragna i 1987. De hadde en barneflokk på fire. Ole Johan, eldst. Den nesteldste, Marius er den eneste som bor i Kjøllefjord. Den tredje i rekken, Harald, omkom i en tragisk bilulykke i Mehamn i 1981, da han var 34 år. Ragnar, den yngste bor i Leirfjord kommune, Sandnessjøen.

Bestefaren Johan Wik kom fra Skjøtningberg, gift med Julie, født Fikse. Hennes far Ole Olsen Fikse var haugianer og statsoppnevnt bestyrer i Skjøtningberg. Yr-

Magnhild og Ole Johan Wik, nettopp hjemkommet fra bryllup 30. desember 1996.

ket var bødtker. Det måtte han være, da fisken ble saltet i tønner og derfor måtte han kunne lage tønner selv.

Bestemor på morssiden, var Amalie Hornseth, som var født på Sværholt, men fikk sin oppvekst i Brenngam. Hun bodde i Kjøllefjord. Amalie var først gift Hansen, men mannen døde da Ragna var bare sju år. Den neste ektemannen Hornseth døde også tidlig fra henne.

– Bestemor var en institusjon i Kjøllefjord. Hun stilte opp for mennesker som hadde det vanskelig, for eksempel ugifte kvinner som ble gravide. Det kan en se på grava hennes, der står alltid friske blomster om sommeren, sier Ole Johan. Selv ble hun bortsatt som barn, etter

Kristine Hansen, født Angell. Hun var en kjent skikkelse på skolen i Kjøllefjord, hvor hun arbeidet som pedell, renholder i mange år. Ved siden av et krevende arbeid på skolen fødte hun 14 barn. Hun var født i 1898. Gift med Bernhard Hansen. Hun døde i Porsgrunn i 1985.

at faren som var fra Finland, dro til Amerika og siden ikke lot høre fra seg. Moren satt igjen med flere barn alene. Også tippoldeforeldrenes historie er dramatisk. Tippoldefaren var bestyrer på Sværholt. Han og tre sønner dro til Bergen for å selge fisk. På vei hjem kullseilte båten, den ble funnet i Hopseidfjorden året etter med alle de omkomne inne i båten.

Krigstiden

Tina og Alfred Myreng kom til Kjøllefjord i 1928. Han var bestyrer på Rolf Johannessens fiskebruk og leder for Den frie evangeliske forsamling i Kjøllefjord. Etter krigen stod han for bygging-

en av Fiskarheimen (Betel). Tina drev butikk med grønnsaker, kjøtt og sjokolade. Hun bakte boller og brød og solgte til fiskerne. En dag Ole Johan var innom butikken ga Tina han en tomat. Det var første gang han smakte tomat, og det var ingen suksess. Han styrtet hjem til sin mor som strødde sukker på og da gikk det greit.

Hjemmet til Ole Johan lå ikke langt fra Kirkefjæra. Det hendte når nordvesten raste som verst at det fløt miner i land. Da gikk man mine-vakt og varslet folk i husene i nærheten, slik at de kom seg ut før det eventuelt smalt. Minene ble buksert ut fjorden; ei av dem

eksploderte i Breivika. Også etter krigen hendte det at miner fløt i land i Kirkefjæra. – Joakim Pettersen var en tøffing. Da det i 1950-årene rak ei mine i land, tok Joakim like godt å skjøy mina ut i sjøen med sine egne hender slik at man fikk den vekk fra bebyggelsen.

Granater i støvlene

Det var dramatisk da kunngjøringen plutselig kom om evakuering i 1944. Ole Johan var seks år. Han husker kaoset blant folk og tyskeren som leste kunngjøringen på skoleplassen, og marinesoldaten som oversatte. Soldaten hadde granater stukket ned i støvlekantene. M/K Nordkyn, som faren var medeier i lå bortgjemt i Nordmannseth. Faren og Arne Nicolaisen dro hastig over fjellet og hentet båten. Mange familier, blant andre familien Fikse, Wallenius og Asbjørg og Fredrik Wiik ble med etter at tyskerne hadde gitt dem tillatelse til å dra. Da skøyta stampet ut Kjøllefjorden var flammene allerede begynt å fortære husene på Galgenes. Til sammen var det ca 40 mennesker ombord.

Det var ikke mye de fikk med seg fra hjemmet, kun farens Lofotkiste, som Ole Johan har i eie den dag i dag. Første kvelden overnattet de i Tømmervika. Det var ikke forsvarlig å gå videre i mørket pga minefaren. Ferden endte i Lofoten, hvor familien ingenting hadde til å feire jul med.

– Far smidde en heisekran i julegave til Marius og meg, så det ble jul likevel, smiler Ole Johan i dag. Familien Wik var i Lofoten til april 1945.

Flukt og frigjøring

I Lofoten deltok M/K Nordkyn i Lofotfisket, derfor fikk båten sin kvote med solarolje etter hvor mye fisk de hadde levert. Eierne av båten begynte tidlig å planlegge rømning nordover til Øst-Finnmark, som nå var befridd av russiske styrker. Det var en farefull reise. De måtte komme seg ut fra Lofoten uten å

Familie Wik, Fikse og Lund venter på hurtigruta og Olav Olsen Fikse, som kommer fra Amerika. Han var bror til Julie Fikse. Han forlot Norge i 1905. Deltok i 1. verdenskrig hvor han lå i skyttergravene i Frankrike. Til høyre Ole Johan Wik, faren Ole Marius bak. Kjøllefjord 1948.

bli oppdaget av tyske myndigheter. Ute i havet ventet miner, ubåter og fly som var en stor trussel. Også storhavet med sitt ustabile vær kunne bli et stort problem. De var nødt til å gå ut langt fra kysten for ikke å bli oppdaget. Men familiene lengtet til friheten som ventet i nord, de lot seg ikke stoppe. Ingen måtte få vite om planene. Det var mange tyskere stasjonert i området. Det var en risikabel ferd fra Lofoten til Vardø, men etter mange strabaser kom de vel frem.

I Vardø måtte faren, Marius Wik innom sykehuset for en bagatell. Der ble han smittet med difteri, en livstruende, akutt infeksjonssykdom som angriper svelg og luftveier. Wik ble lam etter smitten, men i løpet av sommeren 1945 ble han frisk igjen.

Boforholdene i Vardø var vanskelige. Det var smått med inventar. I huset var det ikke glass i vinduene, men lerretsstoff. Det var stas da de fikk tak i et stykke glass slik at det ble en rute de kunne titte ut av. Heldigvis var det sommer og lyst døgnet rundt.

Russerkonvoiene var nå begynt

å komme til Vardø. De brakte med seg lyst brød en kunne kjøpe hos bakeren. Fiskeren Per Volla, bemerket at det var flott med disse lyse hvite brødene, men problemet var at de var så «skjettensom» ombord. Volla var en kløktig mann som skapte nærmest sensasjon i 1950-årene, da han klarte å skifte bunnplanker på båten sin mens den stod fastfrosset i isen utenfor Kunes.

M/K Nordkyn var den første lokalbåten som gikk i rute i Finnmark våren 1945. Den lå i Gulgofjord med post da de tyske soldatene angrep Hopseidet og drepte de seks sivile fiskerne natt til 6. mai 1945.

– Jeg gikk på skole i Vardø våren 1945. Vi tegnet og malte papirflagg som vi viftet med på frigjøringsdagen 8. mai. Det var stor ståhei, forteller Ole Johan.

Johan Wik med Harald Wik på fanget. Anna Nicolaisen og Unn Johanne Hustad i døra. Foran: Aslaug Wian, Kåre og Bjørg Wian. Julie Wik med Liv Nilsen foran seg. Ragna Wik. Bak: Jennie Fikse.

Julefeiring. Fra venstre Ole Marius Wik, Ragnar Wik, Ragna Wik, Amalie Hornseth ved siden av sin adoptiv sønn, Arne Hornseth. Foran: Harald Wik. Kjøllefjord 1958.

Kald sirup og dårlig vin

Høsten 1945 dro familien Wik hjem til Kjøllefjord. Der var Horst allerede i gang med butikk. Han solgte ubrent kaffe og uraffinert sukker. – Det ble bakverk av det og, sier Ole Johan, og kaffen malte vi med en flaske med et håndkle rundt.

Det var lite varer å få tak i. Klappkake var en vanlig brødtype. Deigen ble klappet flat i små kaker som en stekte direkte på ovnsplaten. Han husker moren som fikk problemer med magen. Derfor fikk hun rekvisi-

sjon på et halvt kilo hvetemel. Det bakte hun en hvetekake av, Smaken har Ole Johan aldri glemt.

Året etter bygget faren hus til familien. Der ble det første bakeriet i Kjøllefjord opprettet, i kjelleren i Wiks hus. Bakeren het Hansen.

Peder Olsen åpnet sin butikk i 1946.

- Jeg skulle handle sirup, det var vanlig pålegg på maten. Det var kaldt i butikken og sirupstønna stod på lageret. Det var ikke store klatten jeg fikk med meg hjem, sirupen

rant så vidt i kulden. Du får komme igjen når det blir mildere i været, sa Peder.

Snart var kjøllefjordingene i gang med å lage revy. Humor måtte til i en ganske så strevsom tid med matmangel, dårlige hus og elendig økonomi. I den første revyen sang Reidar Paulsen om noen som hadde satt vin i ei zinkbøtte.

- De som drakk av det blei dau-sjuk, deriblant min far. Jeg ble svært fornærmet på min fars vegne da Reidar nevnte han i sangen, flirer Ole Johan.

Kristine - en statue over kystkvinnene

Undervisningen på folkeskolen i etterkrigstiden er ikke Ole Johan imponert over. Han opplevde å lære brøkgregning først i 7. klasse da han fikk Johan Olsen som lærer. Lærerinnen tillot seg å mobbe elever. Han husker spesielt ei av jentene, som ble kalt Svartemarja av lærerinnen, fordi det ble svarte merker i boka hennes når hun brukte viskelæret.

Ole Johan har alltid vært en morgenfugl. Han kom tidlig på skolen. Der var pedell, renholder Kristine Hansen i sving med å bære ved og fyre opp i alle klasserommene, slik at barna kom til varm skole. Hun måtte opp klokken fem om morgenen. Av Kristine lærte Ole Johan å tenne en petromax lykt. Kristine Hansen hadde ansvar for vaskingen også, hun var fulltids vaktmester for luselønn, hevder Ole Johan. – Jeg hadde stor respekt for henne. Hun står for meg som en statue over kystkvinnene. Det burde vært laget en artikkel bare om henne.

- Lærer Olsen var en dyktig lærer, men tull i timen var ikke populært. I en musikktime mens han spilte, lekte Trond Olsen seg med ei lekemus. Olsen ble så rasende at han slo rundt seg. Han traff ikke Trond, men Karl Johansen. Olsen ble svært lei seg. Han sendte oss ned for å kjøpe store honning-kamfer, slike med en bie

Mannskap på M/K Nordkyn 1953. Fra venstre: Magne Johansen fra Lenvik. Ivar Harjo, Jan Lissner, Harald Bolsøy fra Hamarøy og Ole Johan Wik, som var konfirmant samme år.

Amalie Hornseth, Ole Johans bestemor. En kvinne med hjerte for andre. Hun døde i 1966.

på, som han delte ut som en unnskyldning.

Om søndagene gikk Ole Johan og andre unger på søndagsskole både på Fiskarheimen og i kirken, samt på kino klokken fem om ettermiddagen. Det var om å gjøre å få med seg alt.

Tsarens løytnant

Kjøllefjord i etterkrigstiden var et sted med mange forskjellige skjebner samlet. Dianoff hadde vært løytnant under Tsaren i Russland.

Det skulle han bøte med livet for, så Stalin var etter han. Men Dianoff var trygg i Kjøllefjord, han bygget seg hus og ernærte seg med sin sjark og levde hele sitt liv i fiskeværet.

Det er ikke lett å avslutte samtalen med Ole Johan Wik. Han har opplevd mangt og er interessert i lokalhistorie og kan mye om forholdene i Kjøllefjord i etterkrigstiden.

Jeg takker for en spennende samtale og ønsker han og familien en riktig god jul!

Ole Johan Wik om bord på M/K Nordkyn i 1953. Her har de nettopp levert en brukbar fangst på ca 40 tonn sei til sameiet Produksjonslageret, seinere FiNoTro i Kjøllefjord.

Det var en stor ungesflokk som lå på flatseng i Ole Johans bestefar, Johan Wiks hus i Skjøtningberg på 1950-tallet. Det var kjekt om somrene, da kunne det gjerne være et 20-talls barn fra familien Wik, Fikse og Lund som var sammen. Skjøtningberg på 1930-tallet. ▼

Konfirmasjon. Sittende foran: Bibbi Aleksandersen, Vardø og Marius Wik. Rikka Wian. Bak: Aslaug og Karl Wian. I sort kjole: Ragna Wik. Bak henne: Anna og Schumann Nicolaisen. Foran: Amalie Hornseth. Bak henne: Ole Marius og Ole Johan Wik, konfirmant, Marie Fikse, Malena Ekman, Ingebjørg Aleksandersen. Kjøllefjord 1953.

Langt igjen til nytt orgel

Her er galleriet i Kjøllefjord kirke før og etter nytt orgel.

Fotomontasje: Andreas Wallenius

AV JOHNNY MYRE

Fortsatt er det langt igjen før nytt orgel i Kjøllefjord kirke er finansiert. Men innsamlingsaksjonen går framover.

Orgelkomiteen vil først rette en stor takk til alle dere som så langt har bidratt med midler til nytt orgel i Kjøllefjord kirke. Det er fortsatt langt fram til kravet på 800.000 som Lebesby kommune har stilt for at de skal gå inn med restfinansieringen.

Miniorgel

Dagens orgel fra 1951 er bare 1/3-del av et fullverdig kirkeorgel og har 6 stemmer. En stemme er en lydklang som for eksempel kan ligne på trompet, obo, fløyte osv. Dess flere stemmer, dess flere klangfarger. Et stort orgel

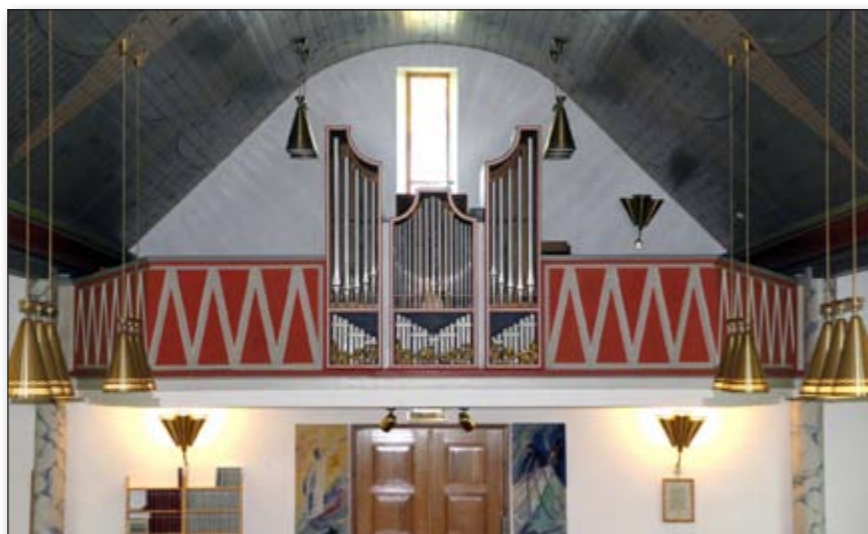
med mange stemmer vil høres ut som et orkester med lyd fra flere instrumentgrupper. Orgelet i Kjøllefjord er et mini orkester.

Lite egnet

Orgelet egner seg ikke for spesielle konsertopplevelser som

en har prøvd å få til med landskjente musikere som Iver Kleive og Knut Reiersrud. Da blir det for få stemmer. Det er en forventning om å få til gode orgelkonserter når orgelet framstår slik det bør.

Ditt bidrag er velkommen til kto. 4910 13 73583.

Bakerst fra venstre:

Tore Witsø og Oddbjørg Langset, Roar Størdal, Ivar Grell og Brit Sæter Grell, Åse Urset, Marit Øyen, Rita Amundsen, Bjørn Hesselberg.

Foran fra venstre:

Åse Valnes Rødvik, Bjørg Størdal, Bergljot Hesselberg, Helge Rødvik, Øystein Sunde, Ingvar Øyen, Ørnulf Amundsen.

Kan opplyse at Brit var helsesøster, Tore var kommuneingeniør i Kjøllefjord, Roar var rektor.

De andre var lærere, unntatt Rita og Oddbjørg som var hjemme med små barn.

Kjøllefjordtreff på Vestlandet

Her er et knippe gamle Kjøllefjordinger som folk i 40-50 årene bør kjenne.

Vi har nemlig mottatt brev fra Tore Witsø og Oddbjørg Langset i Molde som i sommer samlet et knippe eks-kjøllefjordinger til treff i Bjørnsund.

De to forteller at julebrev og annen kontakt har lagt grunnlag

for at «gamle søringer» som bodde i Kjøllefjord i 1960-70-åra, kunne samles til dette uformelle treff 9.-11. juli 2010.

De forteller at to ekte finnmarkinger også var med på treffet, nemlig Rita (f. Sørfjordnes) Amundsen og Åse Valnes Rødvik.

Siden Bjørnsund er det fiskeværret som ligger nærmest arrangementskomiteen, ble dette det

naturlige møtested.

- Kanskje Utflytterdagen/ Musikkfestivalen i Kjøllefjord blir det neste treff, om noen år?

I hvert fall mimret lærerne om å stå i klasserommet og møte klassen sin, så hold tanken varm.

- Mange av oss var jo så lenge i Kjøllefjord, at det er blitt en del av vårt liv. Kanskje du kjenner oss igjen? spør den glade gjengen.

Synnøve Aanensen fra Karmøy spredde julevarme i Kjøllefjord sammen med kammerkoret. Foto: Svein Rune Wian

Julevarme fra Karmøy!

AV INGEBJØRG LILAND

Søndag 5. desember fikk frosne Kjøllefjordinger oppleve Synnøve Aanensen fra Karmøy i samspill med lokale sangere og musikere i en fullsatt Kjøllefjord kirke.

Det var Kjøllefjord Kammerkor som hadde invitert Synnøve Aanensen til Kjøllefjord, og som sto for arrangementet. Synnøve er en etablert artist med 5 plateutgivelser bak seg. Hennes siste CD, juleplaten "Jul i en stall" hvor hun også synger duett med

Sondre Bratland, oppnådde 6'er på terningen i flere aviser. Hun har ellers en musikkstil som inneholder både blues, country, folk og godspel.

Konserten åpnet med et sjarmerende mini-barnekor (Mariell Ødegård, August Kjevik, Mia Angell og Liina-Anuka Siltasalmi) og fortsatte med kjente og kjære norske og amerikanske julesanger, godspel og allsang. Leif Pedersen steg inn for Sondre Bratland på «Beautiful Star of Bethlehem», og Kjøllefjord kammerkor bidro med 3-4 sangnummer. Av lokale musikere deltok Kenneth Nygård, Jan Paulsen, Ronny Persen

og Helge Moen. Jonny Olsen styrte lyd og lys.

Innimellom sangene fortalte Synnøve små anekdoter og vi voksne jenter likte spesielt godt fortellingen om den lille gutten som lurte på hvorfor moren alltid måtte sminke seg så mye før hun skulle ut

- Jo, det er for at jeg skal bli penere det, sa moren
- Men, sa gutten, - når begynner det å virke?

Stor takk til Kjøllefjord Kammerkor som tok initiativet til denne flotte konserten!

Lindas BLOGG

Linda Persen

Bjørn Eidsvåg og bekymringer

«Alltid det samme, hvis eg ikkje e bekymra e det ingen kunst å bli det» synger Bjørn Eidsvåg i låta Bekymra på den nye plata si. Han e ikke aleina, for

visste du at gjennomsnittsmennesket har ca 60 000 tanka i døgnet og at 85 % av dæm e bekymringe? Man kan jo bli bekymra av mindre, men da slo det mæ at æ ikke har bekymringe og det bør kanskje bekymre mæ. Men neida, æ satse heller på at æ har andre sett tanka der bekymringen normalt e, ja for ellers har æ bare 15 % tankekapasitet og da snakke vi grunn til bekymring!

En del av tankan mine brukes til min nye hobby, nemlig å finne på spennanes utfordringer for mæ sjøl, og helst nokka som virke litt uopnåelig, ja det trigge hjernekapasiteten og ikke minst den kreative hjernehalvdelen.

Den første utfordring æ ga mæ sjøl va å prøve å få Bjørn Eidsvåg til å komme til Kjøllefjord for å holde konsert. I utgangspunktet en egoistisk tanke, fordi æ ælske musikken hannes, og den gang æ va forelska så hadde æ en drøm om at han skulle være presten den dagen æ skulle gifte mæ. Det e jo en umulig tanke, ja for æ blir jo ikke gift. Ikke med det første hvert fall, og dessuten så har vi allerede en flott prest her nu.

Visste dokker at presten våres har studert ilag med Bjørn Eidsvåg? Litt «insideinformation» e ikke dumt, og Hole og æ va enig i at Eidsvåg måtte få lyst til å komme hit. Men kem vil ikke komme hit tenkte æ, bare dæm vet korsn det e her og blir invitert.

Heldige mæ skulle på konferanse til Drammen akkurat i den tida Bjørn skulle holde konsert i Drammen, så da fløy æ avgårde med en 5 minutters film i kofferten. Tre daga før konserten troppe æ opp på Strømmen Storsenter kor han signere plate, og tøffere enn tøffest, helt bekymringsfri overlevere æ filmen til han mens vi utveksle nån ord.

Æ kunne vært bekymra for at han ville tru æ va koko, at den skumle vakta til Platekompaniet ville

kaste mæ ut fra senteret gråtanes med filmen i handa og ingen signert plata heller, eller i verste fall kunne Bjørn vist sæ som en overlegen grinat artist.

Men de aller fleste bekymringe blir jo aldri nokka av, så ka e vitsen med å bruke tida på dæm? Bekymringsløs og lykkelig fær æ på konserten hannes og høre igjen sangen Bekymra:

«Eg trur det var tanken at eg sku vær lykkelig no, alt rundt me funke alt e på stell, veret e fint, økonomien god og helse e okei, og her går eg og e engstelig likavel». Da fær det syke tanka gjennom hodet mitt som at: kanskje hele bandet har sett filmen min og bare har flirt rått av hele greia, ja for han ene bassisten smilte til mæ flere gang under konserten det e æ helt sikker på! Kanskje han prøvde å sjekke mæ opp? Begynne æ å bli paranoid? Kanskje e det ikke så lurt å drive med sånne utfordringer for sæ sjøl, føre det til bekymringe?

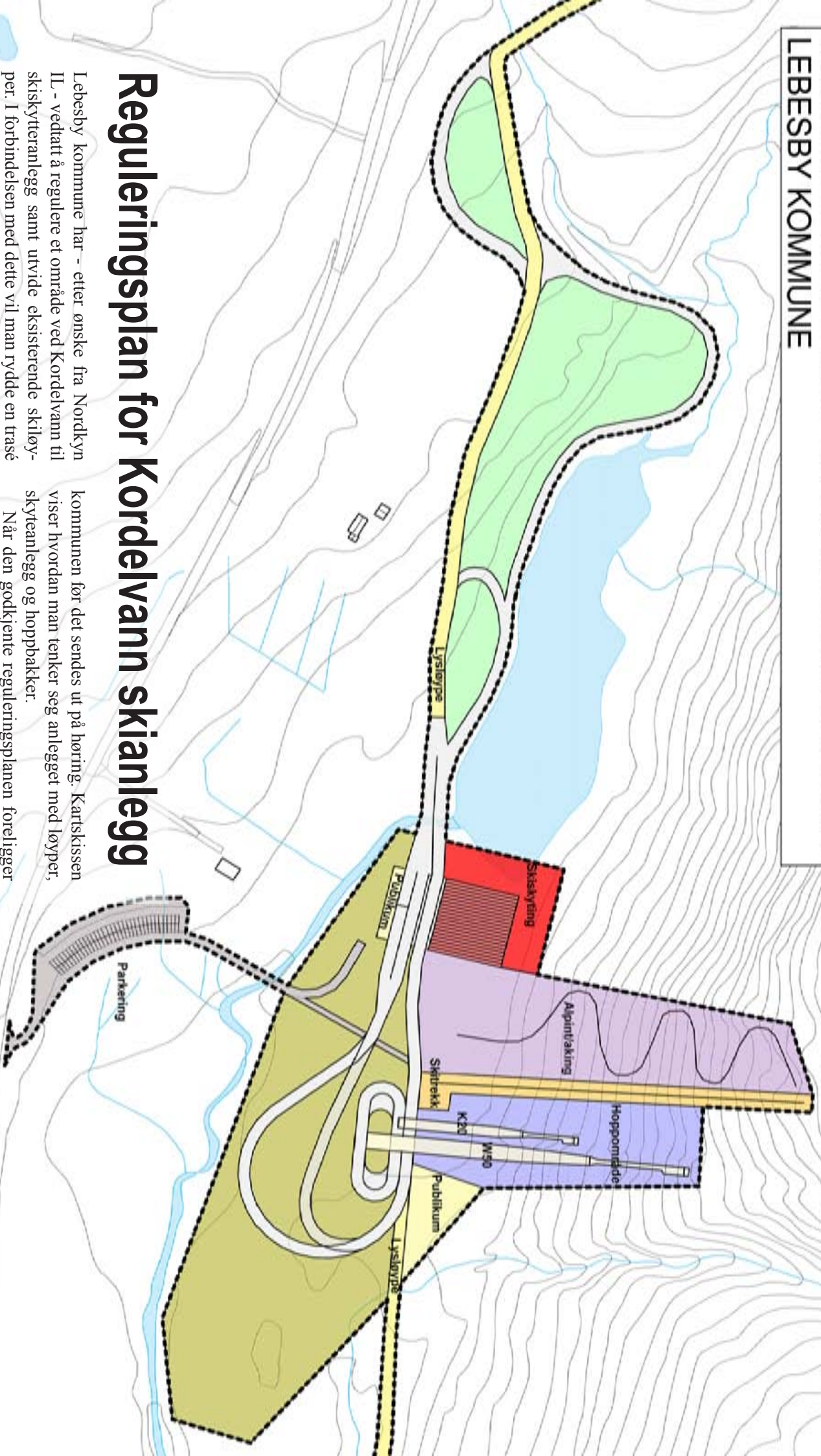
«Vi har ei Linda fra Kjøllefjord her i salen,» sir plutselig Bjørn opppe på scenen, og brått e de sekunda av bekymringe som va der borte. Fire hundre drammensere ser sæ rundt mens æ smilanes vinke fra første rad. Han fortell at han ble så rørt av filmen og invitasjonen; «Linda, eg kommer til Kjøllefjord for å holde konsert!» Drammensfolk klappe og flire, mens Bjørn gjer dæm litt geografiundervisning og fortell akkurat kor Kjøllefjord e.

Etter konserten kommer Bjørn bort til mæ (ja vi e på fornavn nu) og tar mæ i handa og sir at han skal ta kontakt om ikke lenge. Den kvelden kunne æ ikke slutte å smile, for en opplevelse, og æ kan ikke unngå å tenke at hvis 85 % av mine tanka hadde vært bekymringe hadde æ aldri stått der og snakka med Bjørn Eidsvåg. Neida, her e det Skyfri himmel og Shalala!

Så husk at det ikke bare e kroppen som træng trening, også hjernen gjør det – bruk litt tid hver dag på trening i å erstatte nån av bekymringen med andre gode tanka, anbefales på det varmeste i vinterkulda.

Julehilsen fra Lykkelinda med ønske om en bekymringsfri jul til alle.

REGULERINGSPLAN 2022-40 KORDELVANN SKIARENA LEBESBY KOMMUNE

Reguleringsplan for Kordelvann skianlegg

Lebesby kommune har - etter ønske fra Nordkyn IL - vedtatt å regulere et område ved Kordelvann til skiskyteranlegg samt utvide eksisterende skiløyper. I forbindelse med dette vil man rydde en trasé på 6-8 meters bredde ned til Storvannet, etablere flere broer, og gruslegge 2,5 meter bredde av løypa som da også kan benyttes sommertid som turvei. Planforslaget skal godkjennes av planutvalget i

kommunen før det sendes ut på høring. Kartskissen viser hvordan man tenker seg anlegget med løyper, skyteanlegg og hoppbakker.

Når den godkjente reguleringsplanen foreligger håper man å få på plass en totalfinansiering av prosjektet slik at enda flere får mulighet til å få bruke vårt fantastiske fine turområde hele året.